

זכיתי להתפלל עם אביכם תפילת מנחה בחג סוכות האחרון במניין חצר ברחוב אבא חילקיה.
המפגש האחרון שלנו היה עם העיניים, [כיוון שהייתי ש"צ] ואביכם חייך אלי חיוך רחב בפני
אור. וחשבתי בליבי כמה הוא מואר.

פנים אלו הולכות עימי ומלוות את דרכי בעבודה טיפולית והחינוכית שאני משתדל לעשות.
במילים אלו מבקש להביע מעומק הלב תקווה ותפילה שתמצאו בחייכם כל אחת ואחד מכם
נחמה רבה וכוחות של בריאות בכם, מהזיכרונות שמצויים בכם מהאיש ומהאבא שלכם.

בחיבה ונחמה עמוקה

שאול וידר

גירושיו סבא וסבתא ובהמשך נישואיו של סבא לא היו פשוטים וקלים לאביכם. אבל הבחירה שלו היתה לגדול ולצמוח, להתגבר ולהתבגר למרות הקושי והאתגר האישי והחברתי. אביכם מצא ערוצים שמחזקים אותו וטובים לו. בעזרת התפילה ולימוד תורה, זאת למרות ועל אף שהיה לו קשה. בנוסף, הוא לא לקח את הקושי האישי למקום של עצב ודכאות רוח אלא הוא מצא פתרון חכם ביותר ומבריק עבור נער בגילו. הוא השקיע בסניף בנ"ע מרכז, הוא בחר לעסוק בנתינה והדרכה לצעירים ממנו. יחד עם הפעילות בסניף אביכם בחר לעשות מעשי חסד למי שאכן ממש נזקק לכך. דבר שאתם מכירים ויודעים עליו היום יותר ממה שידעו אז החברים מסביבו. הנתינה שלו לאחרים הוסיפה לו כוח וחיות וסיפוק עצמי ולא אפשרה לו לרוחם על עצמו.

אביכם לימד אותי שיש לשים לב לעיקר, למהות ולמקום הפנימי שנכון ומתאים לכל תלמיד גם אם הוא לא עומד בכללי המסגרת הבית ספרית. ואכן, אני זוכר שלאחר המסע לפולין אחד המחנכים שבשכבה = יובל ריבלין, אמר לי: "המסע לפולין לא היה אותו מסע ללא אבי גולדברג, אבי הרים את המסע לגובה רוחני שלא היה יכול להיות בלעדיו. התפילה הניגונים ותוכן הדברים שאמר, שינו את המסע והפכו אותו מוצלח יותר עבור כל המשתתפים במסע".

בשנים תשע"ט – תש"פ אביכם היה המחנך בכיתת ט – י של בננו אורי ב"הימלפרב" אורי וכל חברי הכיתה מאד אהבו אותו העריכו אותו. במהלך כיתה י החל מגפת הקורונה והלמידה בזום. אביכם השקיע הרבה אנרגיה כדי שהשיעורים יהיו מעניינים לתלמידים. בנוסף חשוב היה לו שכולם יהיו נוכחים ושתלמידים לא יעלמו בחסות הקורונה. כיום אנו יודעים ומניח שאף אתם זוכרים זאת שהיה אפשר ללכת לאיבוד ולהפסיק ללמוד. אין ספק שלמחנכי הכיתות היה תפקיד משמעותי וחשוב בדאגה לתלמידים ואביכם עשה זאת נהדר.

באותן שנים היתה לי חוויה מיוחדת בזכות אביכם שלימד גמרא את כיתתו. מכיוון ששנים אלו לימוד הגמרא אינו לבחינת הבגרות יש אפשרות ללימוד לשמה, להעשיר את התלמידים בתכני לימוד שאין זמן להעמיק בהם כאשר לומדים מתוך רצון להספיק למשימת המבחן. אביכם חילק דפי לימוד עם שאלות מעניינות שעליהם יהיה המבחן. בדפים אלו שניכר היה כי השקיע רבות בהכנתם, הוא הכיר להם גדולי תורה מכל הדורות. בדפים אלו הוא ניסה להציג להם שאלות שרלוונטיות אליהם גם כיום. בזכותו היתה לנו חוויה טובה ומשמעותית בלימוד תורה. דבר שהשפיע על אורי אישית בבחירה שלו היכן ללמוד לאחר סיום הלימודים ב"הימלפרב". חלק מהדפים שמרתי אצלי עד היום כדי להשתמש בהם בשיעורים שלי לטובת הלומדים או הלומדות.

על השולחן של אורי, מונחת מזכרת אישית מעץ שאביכם כתב והקדיש לכל תלמיד במילות עידוד לסיום שנתיים אלו. אישית לא נתתי מזכרת בסיום ההוראה שלי בכיתות ט – י ולכן התרגשתי מכך ולמדתי מאביכם מתשומת הלב שנתן לכל תלמיד.

שלום לרחל והילדים היקרים יהודה, שירה, טליה, הדס, אלישיב, הלל, רעות ונווה.

שמי שאול וידר.

זכיתי להכיר את אבא מהיותו תלמיד בכיתה ט' בביה"ס הימלפרב. כך שנפגשנו בחודש אלול תשנ"ה. אביכם הגיע ללמוד בכיתה ט בימ"ד. הייתי מחנך הכיתה במשך שנתיים [בכיתות ט-י. אלו כיתות שאביכם אהב להיות מחנך שלהן]. בשנתיים אלו זכיתי להיות עם אביכם. אבא היה מחובר לחבורת תלמידים שהיו ביחד בשבט בבני עקיבא. חברו הטוב בכיתה ט היה אריה יעקובסון. הם ישבו יחד.

לאביכם היה כישרון בלימוד גמרא. היתה לו חשיבה מקורית והוא שאל שאלות טובות וענה תשובות מקוריות למהלך הסוגיה. בנוסף, הוא אהב להתפלל ואהב פעמים שהתפללות התארכו כאשר היתה במהלכן שירה. רוב מוחלט של התלמידים הצטרף לשירה ונהנה לשיר בתפילה, לא משום אהבת השירה אלא מאהבת איחור השיעור שלאחר התפילה וכן התארכות ההפסקה לאחר תפילה שנמשכה מעבר לזמן המקובל. אבל אצל אביכם היה ניכר מיד שהרצון העמוק הוא לקיים תפילה נעימה ויפה. לכן הוא יזם יחד עם אריה לקיים תפילות ראש חודש בהם נשיר ונתפלל יחד עם יותר כוונה ולא "נרוץ" בתפילה.

שתי נקודות אלו אצל אביכם מאד מצאו חן בעיניי והיו עבורי לזכות רבה ביחס לאביכם והחיבה הגדולה שהיתה לי כלפיו כבר מאז. באותן שנים ישיבת שיח של הרב שג"ר ז"ל היתה בבימ"ד ושם הם למדו [לדוגמא אחד מהם הוא הרב אבישי שרייבר שהנכם מכירים]. ניצלתי זאת לחבר לאביכם חברותא מבוגרת מהישיבה, שילמדו יחד וכך הוא התקדם בלימוד.

בכיתת בימ"ד למדו שעות נוספות ביום הלימודים ביחס לשאר הכיתות המקבילות. הלימודים הסתיימו מידי יום בשעה מאוחרת יחסית. לכן, לא כל תלמיד הרגיש נוח בכיתה מבחינת דרישות ביה"ס. כך יצא שבסוף שנת הלימודים בכיתה ט היתה ישיבת צוות של המורים, להחליט מי מתאים שיישאר ללמוד בכיתה. ואכן לא כולם המשיכו באותה כיתה. שניים מחבריו של אביכם [ממגרש הכדורסל] עברו ללמוד בכיתה אחרת. מבחינת הלימוד היה ברור לי שאביכם מתאים ביותר לכיתת בימ"ד, אבל הייתי צריך להתמודד עם מציאות נוספת והיא ההיעדרויות הרבות של אביכם מביה"ס. סבתא רבקה היתה משוחחת איתי רבות על כך שאבא לא תמיד רוצה ללכת לביה"ס ושיש לו משימות נוספות לעשות. ואכן, מבחינת המורים המקצועיים על אף העובדה שאביכם הצליח להשיג הישגים טובים מבחינה לימודית במבחנים, עדיין האיחורים והחיסורים שלו, לא מצאו חן בעיניהם, בלשון המעטה, והיה רצון מצידם שלא ימשיך בכיתת בימ"ד. מכיוון שלמדתי להכיר את החיבור הנשמתי שלו לתורה ולתפילה, בקשתי מהמורים לא להתייחס כלל לחיסורים שלו ולדון אותו לפנים משורת הדין. המנהל הרב יהודה ברנדס תמך בי, וכך אביכם סיים את ביה"ס הימלפרב בכיתת בימ"ד שכה התאימה לו.